

Nr 420.

Av herr **Anderson** i Knapasjö, i anledning av Kungl. Maj:ts Maj:ts proposition, nr 398, med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 29 juli 1892 angående sparbanker.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 398 med förslag till lag om ändring i vissa delar av lagen den 29 juli 1892 angående sparbanker föreslås en ändring av 7 § av nämnda lag, innebärande en bestämmelse därom, att »huvudmän och styrelseledamöter skola vara bosatta inom det län, varinom sparbankens styrelse har sitt säte» etc.

Skälet för en begränsning av den hittills obundna frihet, som enligt sparbankslagen förefunnits rörande bostadsort för huvudmän och styrelseledamöter i sparbank, är tydligen den, att den personliga kännedom om ortsförhållandena, som är så nödvändig för bedrivande av sparbankrörelse i den anda och riktning, som sparbankernas uppkomst och utveckling avser, skall kunna bevaras och stärkas.

Man har dock anledning betvivla om detta syftemål vinnes genom en generell bestämmelse om länet som bostadsort.

Som bekant är sparbankernas verksamhetsområden mycket olikartade från och med de små sockensparbankerna upp till länssparbankerna. I dessa senare kan Kungl. Maj:ts förslag vara tillämpligt. Annorlunda ställer sig förhållandet med de små sockensparbankerna. Genom den av Kungl. Maj:t föreslagna bestämmelsen skulle t. ex. i en socken- eller pastorats-sparbank, som har sitt verksamhetsområde förlagt till den sydligaste socknen av Älfsborgs län intill Hallands gräns, icke kunna såsom huvudman eller styrelseledamot fungera en person, boende utanför länsgränsen, men väl en person bosatt i Åmål eller någon gränssocken intill Värmland.

Med tanke på det oegentliga uti, att i detta fall räkna med länsgrän-
sen som bostadsområde, ha 1920 års sparbankssakkunnige, med vilka jämväl
bankfondinspektionen instämt, föreslagit sparbankens verksamhetsområde.
Sparbanksföreningens styrelse ger även erkännande åt svårigheten med en
länsbegränsning.

Sparbankens verksamhetsområde ger sig vanligen uttryck uti dess
namn såsom stads-, socken-, pastorats-, härads- eller länssparbank. Det
viktiga torde vara, att huvudmän och styrelseledamöter utses inom detta
område, då dessa stå i närmaste kontakt med ortsbefolkningen och kunna
bäst främja det med sparbanksverksamheten förenade syftemål.

Jag vågar därför föreslå, det riksdagen måtte besluta

sådan ändring av Kungl. Majts proposition nr 398,
att huvudmän och styrelseledamöter i sparbank skola
vara bosatta inom sparbankens verksamhetsområde.

Stockholm den 10 april 1920.

C. Edor Anderson.

i Knapasjö.
